

Παιδιά να ...τιού

Δεν είναι μόνο χρήσιμο

για εσάς αλλά και για την ανάπτυξη της δικής τους αίσθησης ανεξαρτησίας.

Αφού συνεισφέρουν -και με το παραπάνω- στο να δημιουργηθεί ένα μικρό χάος μέσα στο σπίτι, είναι λογικό να θέλουμε τα παιδιά μας να συμμετέχουν και στην αποκατάσταση της τάξης. Και μάλιστα όχι μόνο επειδή μας αρέσει το σαλόνι μας να είναι καθαρό αλλά και επειδή μας ενδιαφέρει να μεγαλώσουμε ανεξάρτητα, ευτυχισμένα παιδιά. Τους δημιουργούμε με αυτό το τρόπο ένα αίσθημα υπεροχής

και ικανότητας καθώς και αυταξίας. Τα μικρά μας νιώθουν σημαντικά και ικανά να κερδίσουν την εμπιστοσύνη μας αλλά να χτίσουν και την ανάλογη μόνα τους για τον εαυτό τους. Ταυτόχρονα κατανοούν τη δυσκολία με την οποία γίνονται κάποια πράγματα και έτσι δεν θεωρούν τα πάντα δεδομένα ή ότι γίνονται μαγικά. Ένας εύκολος τρόπος, λοιπόν, να τα κάνουμε να αισθανθούν ότι η συνεισφορά τους είναι σημαντική και οι πράξεις τους έχουν αξία για τους άλλους -κάτι που τους είναι απαραίτητο προκειμένου να εξελιχθούν σε ώριμους ενήλικες- είναι να τους αναθέτουμε μερικές από τις δουλειές του σπιτιού. Αρκεί, να ακολουθήσουμε κάποιους κανόνες, όπως:

Ξεκινήστε νωρίς. Ακόμα και τα πιο μικρά παιδιά μπορούν να συμβάλλουν στις καθημερινές υποχρεώσεις ενός νοικοκυριού και να νιώσουν έτσι ότι είναι χρήσιμα για τη μαμά και το μπαμπά. Εννοείται ότι δεν θα ζητήσετε από ένα τριχρονο να πλύνει τα πιάτα, όμως μπορεί αν του βάλετε ένα σκαμνάκι μπροστά στο νεροχύτη να σας βοηθήσει να ξεπλύνετε τα λαχανικά για τη σαλάτα.

Συμβιβαστείτε με κάτι λιγότερο από το τέλειο. Μπορεί να ζητήσετε από το παιδί σας να κάνει το δωμάτιό του να “λάμπει” όμως προφανώς δεν περιμένετε να το κάνει όσο καθαρό θα το κάνατε εσείς. Όμως, μην ξεχνάτε ότι το ζητούμενο δεν είναι ένα δωμάτιο τακτοποιημένο στην εντέλεια αλλά το κίνητρο που δίνετε στο παιδί σας να μεγαλώσει και να ωριμάσει. Είναι πολύ σημαντικό να το ενθαρρύνετε και να δείξετε την εκτίμησή σας, ακόμα κι αν δεν έχει ξεσκονίσει καλά τις γωνίες.

Εξηγήστε ακριβώς τι θέλετε να κάνει. Εάν πείτε σε ένα 5χρονο “μάζεψε το τραπέζι” μετά το φαγητό, είναι πιθανό να μπερδευτεί και να αγχωθεί. Είναι καλύτερο να του πείτε “φέρε τα πιάτα στο νεροχύτη για να τα ξεβγάλω και βάλτα στο πλυντήριο πιάτων”. Ακόμα καλύτερα, όποτε μπορείτε εξηγήστε φωναχτά μπροστά στα παιδιά τι ακριβώς κάνετε εσείς όταν ασχολήστε με κάτι (π.χ. “βάζω τα πράγματα στη θέση τους για να καθαρίσω το σαλόνι και μετά θα σκουπίσω με την ηλεκτρική σκούπα, θα ξεσκονίσω και θα βάλω το καθαρό τραπεζομάντιλο”. Με αυτό τον τρόπο, ακόμα και τα πιο μικρά παιδιά αρχίζουν να μαθαίνουν τι σημαίνει “κάνω δουλειές”.

Μην υποχωρείτε. Τις περισσότερες φορές, ο αρχικός ενθουσιασμός των παιδιών που καλούνται να γίνουν οι μικροί βοηθοί της μαμάς δίνει σταδιακά τη θέση του στην αδιαφορία και την άρνηση. Τότε είναι που πρέπει να αρχίσετε να συνδέετε τις δουλειές που αναλαμβάνουν με κάποιες μικρές συνέπειες που θα έχουν σε περίπτωση που δεν τις φέρουν εις πέρας. Πείτε, π.χ., ότι θα πάτε στο σπίτι του φίλου του μόλις μαζέψει τα ρούχα από την απλώστρα ή αφού τακτοποιήσει τα ρούχα του. Μην ξεχνάτε να είστε σαφής σε ό,τι αφορά το χρόνο στον οποίο θα

πρέπει να έχει ολοκληρωθεί κάθε δουλειά.

Ενθαρρύνετε την ομαδική δουλειά. Οι δουλειές του σπιτιού είναι μια καλή ευκαιρία για να κάνετε τα αδέρφια να συνεργαστούν ή και να κάνετε πιο στενούς τους δικούς σας δεσμούς με το παιδί. Αναθέστε τους δουλειές που μπορούν να κάνουν μαζί και αφήστε τους ένα περιθώριο πρωτοβουλίας ζητώντας να διαλέξουν εάν προτιμούν, π.χ. να βγάλουν τα σκουπίδια ή να ποτίσουν τις γλάστρες.

Μην συνδέετε τις δουλειές με το χαρτζιλίκι τους. Εάν πείτε στο γιο ή την κόρη σας ότι θα δώσετε δύο ευρώ σε όποιον ξεσκονίσει το σπίτι, θα πρέπει και να δεχτείτε την άρνησή τους να συμμετέχουν στις δουλειές του σπιτιού εάν δεν ενδιαφέρονται για το οικονομικό κίνητρο. Εξάλλου, συνδέοντας τη συνεργασία τους με χρήματα τους στερείτε τη χαρά του να συνεισφέρουν στις υποχρεώσεις του νοικοκυριού ως ισότιμα μέλη της οικογένειας.

Με τη συνεργασία της **Βάσως Μακαρώνη** (ψυχολόγος – παιδοψυχολόγος)

Πηγή: imommy.gr